

KoreaKontoret 6 - Kina

Bliver kinesisk popkultur den næste store bølge fra Østasien? Eller er her den i virkeligheden allerede uden jeg har opdaget det? Og hvad vil det overhovedet sige at være fan af kinesisk popkultur? Det er omtrent de spørgsmål, som jeg vil se nærmere på i denne og i næste episode af KoreaKontoret. Med mig i begge episoder er jeg så heldig at have Sanna Bo Claumarch og David Nicolas Christensen. Velkommen til.

Tak!

Nu skal du med ind i en verden af musik, film, spil og tegneserier, som ikke lige ligner det, du er vant til fra Marvel og Hollywood. Her dyrker Martin Petersen og hans venner asiatisk populærkultur, vilde universer fra Kina, Japan og Korea. Og selv om det måske lyder fremmed, kan du godt finde kostumer og 3D-briller frem, for lige om lidt bliver du også fanget ind. Martin Petersen er forsker med et kontor på Nationalmuseet. Som studerende blev han tvunget til noribang mindst 100 gange, og siden dengang har han brugt det meste af sin tid på at studere de her helt kulørte fænomener fra det fjerne Østen. Og nå ja, noribang er koreansk karaoke. Men det skal han nok fortælle dig mere om. For i denne programserie inviterer Martin dig med inden for i KoreaKontoret.

Vi skal som sagt tale om popkultur fra Kina. Hvad er det? Hvor stort er det i Kina, eller hvad er stort i Kina? Og nok så interessant også: Hvad er stort ude omkring i verden? Og jeg kan lige så godt starte med at melde kulør. Jeg har interesseret mig for og har arbejdet med japansk popkultur, manga, anime, videospil og i lige så høj grad også sydkoreansk popkultur. K-pop, tv-drama, manhwa har altså tegneserien, film i lang tid, og som forsker har jeg talt med en meget lang række danske fans, som både er brugere og forbrugere af den japanske og den sydkoreanske popkultur, og som ofte også selv tager de her universer og skaber videre, kreativt digter videre på dem. De laver eksempelvis Cosplay og Cover-dansk, og skriver fanfiktion, laver fan art, tegneserier og ja, listen kunne fortsætte i uendelighed. Der sker alle mulige virkelig spændende ting, og alt det, ja, alt det det kan jo selvfølgelig høre om i alle de andre episoder af KoreaKontoret, fordi det er jo som sagt kinesisk popkultur, vi skal tale om. Og som sagt også kinesisk popkultur - det er altså stort set ukendt land for mig. Det vælger jeg faktisk også at tro, er noget som gælder rigtig mange af jer lyttere, og derfor kunne jeg også godt tænke mig at bruge denne her episode på et blik ud over, hvad er popkultur

fra i Kina, men selvfølgelig mest af alt, hvad du Sanna, og hvad du David, hvad I interesserer sig for? Og David, vil du starte med kort at fortælle, hvem du er, og også hvordan du opdagede kinesisk popkultur?

Jamen, jeg hedder David, og jeg er 40 år gammel. Jeg har haft mange forskellige interesseret i gennem tiden. Jeg er meget interesseret i en fremmed kultur og sprog. Og efter at have beskæftiget mig med mødet Mellemøsten og Rusland og Japan og lidt Korea, så er jeg nået til Kina nu.

Du har simpelthen nået Kina efter Japan og Korea?

Ja, er jo dem, de fleste kender af? Det skal mere... Vi skal jo dybere ind i missen. Der er det jo så heldigt, at man kan bruge blandt andet YouTube eller internettet i det hele taget til at finde masser af materiale, og der har jeg kastet sin kærlighed på nogle forskelle kreative skabere og privatbanerne.

En kinesisk kvinde, der hedder Liziqi, som laver svesken en kinesisk form for Søren Ryge, kan man sige.

En kinesisk form for Søren Ryge? Det er meget billeddannende faktisk.

Yngre og måske lidt kønnere - uden at sige noget dårligt om Søren Ryge

Det er lidt synd for Ryge synes jeg måske.

Ja sorry.

Og hende kommer vi til at høre mere om, tænker jeg. Men hvad med dig Sanna og hvem du er og hvordan med dig og kinesisk kultur?

Jeg er 45, underviser blandt andet i Cosplay og andre former for håndarbejde. Men er ud over det kæmpefan af spekulativ fiktion. Og helt tilfældigt var der en af de forfattere, som jeg følger på Twitter, der begynder rante om The Untamed, som den her tvserie hedder, som jeg er kæmpe fan af. Og gennem den, så blev jeg nysgerrig. Det var Corona-lockdown tider, så der var massere af tid, så den kastede mig ud i. Og det har

så affødt... Det har vokset sig helt utroligt stort af det. Det fylder alle aspekter af din hverdag. Begyndte at se kinesiske tv-serier, begyndt at se - også donghwa, manhwa, læst manhwa! Der er audio dramaer derude, men især er jeg begyndt at interessere mig for kinesisk BL. Altså boy love. Gay webromaner. Fordi det er ligesom en niche, som kan det hele. Det kan både noget med fantastik, og det kan noget med noget queer kultur, som jeg også både er en del af og meget interesseret i. Og så er de jo fjollede og romantiske og vidunderlige og dybt, dybt underholdende. Og så er der en kæmpe fankultur på nettet, som man kan. Du ved læne sig tilbage og eksistere i.

Det vender vi tilbage til. Og så starter vi med Søren Ryge, så at sige det, det... Det må ligesom være det bedste sted at starte, David. Du nævnte en kinesisk YouTuber, som fik dig til at tænke på Søren Ryge? Kan du sige lidt mere om hende?

Det er en ung kvinde, der hedder Liziqi, og man skal forestille sig, at man ser et afsnit eller en videoen, hvor man er ude i sådan en bjergrige egen, og der er en ung kvinde med langt, sort hår og iført sin lette flagrende gevandter - sådan nærmest fe-agtig kostume - som går og samler urter og svampe med sin lille kniv og putter i sin lille kurv. Og sådan kommer hun hjem til den fædrene gård, kan man kalde det. Hvor at hun så skylder sine grøntsager og tilbereder et måltid for eksempel. Det kan også være, at hun viser, hvordan man syr Mao-sko eller hvordan man laver silke dyner. Hun har rigtig mange madprogrammer og de her programmer de er bare kendetegnet ved, at det foregår i superslow tempo og til en skøn kinesisk traditionel underlægningsmusik - eller muzak (de andre griner).

Og så bliver hun måske så lidt, at der er mange folk fra udlandet, der måske lidt gør nar af den måde, det foregår på, fordi det går MEGET langsomt. Altså hun skal for eksempel... Der er en af hendes ans mest berømte videoer som på YouTube har måske over 22 millioner visninger.

Og det må vi formode primært er fra alle mulige andre steder end Kina?

Ja, præcis. Og i den her video skal hun lave en ret med andeæg og i stedet for bare at gå ud og købe æggene, så starter hun altså med at købe nogle æg, som hun så får udrugget hos sine høns, lader de her ællinger vokse store nok til, at de selv lægger æg - og SÅ kan hun begynde at lave denne her ret med andeæg.

Sådan kan man også gøre! Har du selv været ude at prøve at immitere nogle af de her ting? Sy Maosko eller lave retter baseret andeæg?

Ikke andeæggene, men jeg har prøvet hendes andre retter. Altså der er noget, hvor man godt kan blive inspireret af de teknikkere eller bare temaer, hun bruger. Hun har gang i en meget lang serie, hvor alle afsnit hedder "The Life of" altså en eller anden tings liv. Og så kan det være, alt muligt sådan "Rosens liv" eller "Ærternes liv" eller whatever. Så der var, så er et helt afsnit, hvor hun høster rosenblade, og så viser alle de ting, hun kan bruge rosenblade til. Og der var et par ting, hvor jeg tænkte det her, det får jeg aldrig prøvet. Men der var også nogle ting, hvor jeg tænkte, at det kunne faktisk være meget godt lige at se, om man kunne lave rosensirup og kager med rosenfyld eller noget i den stil.

Har du nogen som helst fornemmelse af hendes popularitet i Kina, og hvordan hun skriver sig ind i mediebilledet i det hele taget i Kina. Altså er der også henvendt til et kinesisk publikum? Og springer du ud af nogle genre, man har kendt på forhånd i Kina eller det inspirerede fra udenlandske programmer? Nu nævnte du Søren Ryge. Men altså hvor kommer det her format fra? Er det et kinesisk format, som tilfældigvis lige er blevet et hit på YouTube, eller hvordan tror du det her ser ud i forhold til Kina i øvrigt?

Det er altid lidt svært at tale om, fordi man ved aldrig, hvor meget der er propaganda og tilrettelagt eller hvordan det ligesom blev præsenteret. Men i historien er i hvert fald, at hun er en ung pige, som flyttede til storbyen for at slå igennem som bl.a. sanger, og det gik så ikke. Og da hendes mormor blev syg, så valgte hun så at flytte hjem til Sichuan-provinsen, hvor hun kommer fra. Flytte ind i en mormorens gård. Der fortælles det, at hun startede med at filme små videoklip på sin telefon, som hun lagde på Weibo, som er den kinesiske udgave af YouTube. Og disse videoer bliver bedre og bedre. Hun har åbenbart en ret god fornemmelse for, hvordan de skulle laves, for de allerede i starten af hendes første videoer, de var ret godt produceret. Og så har hun så efterhånden kunne ansætte flere. Og hun er faktisk blevet et brand. Hvor at hun har sin egen hjemmeside; hun sælger altså tøj og knive og altså tørret slik og nødder også noget, som, jeg ved ikke, om det er hende selv, men i hvert fald som hendes brand har produceret.

Hvem forbruger dette i Kina? Er de andre fra Sichuan-provinsen, eller hvem tror, du bruger tid på at sidde og slappe af foran de her programmer og køber de her mange forskellige produkter?

Altså, det var nok ikke som andre i lokalmiljøet, der sidder og ser de her video. Det, hun har været rigtig god til at appellere til, det er de unge kinesere, der bor i storbyerne, og som måske er netop trætte af at ikke har fundet deres rette hylde, og de er trætte af det her med de arbejder fra 9 morgen til 9 aften, ofte 6 dage om ugen. Og de savner den her idyl ude på landet. Altså det er også noget, som mange danskere kan sætte sig ind i, efter de har set Bonderøven for eksempel. Og dette her portræt hun maler du et glansbillede. Sådan foregår det overhovedet ikke i virkeligheden.

Men er det i virkeligheden også en rimelig forventning a en YouTube video? Kan man jo spørge sig selv om

Ej, jeg tror, der er rigtig mange, der tager som... og når man læser også de kommentarer, som hun får på sine videoer, så er det, at folk finder lise nærmestest. Altså lindring ved at se hendes videoer. Der er flere der skriver, at de nærmest er kommet sig oven på depressioner og ud af al verdens ulykke efter at have set hendes videoer. Det er bare... Og det er også det, jeg selv synes er fascinerende.

Kan du genkende det? Altså finder du også roen?

Ja, altså det er totalt afstressende og hyggeligt at sidde og se de her videoer, hvor der ikke sker noget? Hun siger næsten ingenting. Det eneste man hører af dialog, det er jo, hvor hun måske kalder på bedstemoren, der skal komme og smage, hvad hun så har kokkereret. Så du behøver ikke undertekster (griner).

Nu forlader vi lige YouTube-videoerne og Sanna hvor var det, vi kom fra? Det var noget med Corona-lockdown og spekulativ fiktion. Så jeg kan jo høre, at du har været fan i? Ja, vi er i 2020. Så det har været i år. Hvad har du opdaget?

Men altså hvis vi holder os indenfor bare lige "The Untamed", eller Mo Dao Zu Shi som den hedder, så er det jo først og fremmest en roman, som var en webroman, som blev udgivet, som er explicit og er en homoseksuel historie om to mænd som er

sjælefrænde. De er soulmates. Det er meningen, de skal ende sammen, men den ene bliver af årsager, som jeg ikke skal spoile, nødt til at vælge den mørke vej. Og ender med at dø. Og det er ikke en spoiler.

Ja, jeg skulle lige til at sige, du spoiler alligevel der.

Hele historien starter med, at man er vidne til hans død.

Det har jeg faktisk også godt set.

Og så genopstår han i en anden krop. Og hvorfor genopstår han i den krop? Og hvad er det for en mission, han har ligesom en mission, - det er en forbandelse, som har ført ham tilbage til den her krop. Og så har han tre snitsår, som der er tre opgaver, han skal løse. Der tre mennesker, han skal hævne sig over på vegne af den person, der og for sin krop. Og hvorfor? Og så falder han tilbage i hænderne på Lan Wangji, som han hedder - hans udkårne. Og sammen går og løser det her mysterier, og samtidig så er der flashbacks. I romanen er der flere forskellige flashbacks. I serien, som er 50 afsnit lang, der er et kæmpe flashback, som varer fra afsnit 3 til afsnit, tror jeg, 33. Det er helt gækket og man er slet ikke med på, hvad der egentlig foregår, før man har afsluttet det her flashback (griner).

For en uges tid siden begyndte jeg på "The Untamed" og så første episode, og min følelse var på ingen måde at sammenligne med Davids oplevelser af de her YouTubevideoer fra Sichuan. Jeg var fuldstændig rundt på gulvet efter episode 1.

Nej, man fatter ingenting, nej.

Jeg fattede absolut sort set næsten ingenting.

Og historien er sådan, at den bliver ved med at udvikle sig, fordi så tænker jeg okay, nu er vi tilbage i nutiden og følges de ad og får løst det her mysterie. Og så levede de lykkeligt til deres dages ende. Og selvfølgelig er der LGBT+censur i Kina, så det er ikke noget, vi får lov til at se. Og det er en anden ting, der fabelagtig ved den tvserie, det er, hvordan de har omgået censuren.

Romanen har den været udsat for censur?

Roman er simpelthen explicit. Men romanen har også været udsat for at blive taget ned.

Er den udgivet i Kina og til kinesiske publikum eller?

Ja, det er den, og webroman er, på samme måde som en fanfiktion, hvor du ikke nødvendigvis lægger, du ved, hundrede tusinde ord ud. Klask. Men udgiver det et kapitel ad gangen. Og så har du interaktioner med dine læsere undervejs. Og det er sådan, det er foregået. Hun har skrevet et kapitel ad gangen. Så har hun, jeg synes, jeg kan huske, det var et kapitel om ugen eller andet. Altså helt gakket. Den er 114 kapitler lang.

Læser du den i øvrigt på kinesisk, eller kan man finde den her i oversættelse?

Jamen, det er en fantastisk verden. Nej, den findes ikke oversat. Der er fans, der har oversat den frivilligt. Har lavet en fane oversættelse, så man kan få, hvis man er ferm på internettet. Nu faktisk er der et helt utroligt mangde - de der BL-romaner. Det er sådan det foregår. De bliver oversat af fans. Bliver lagt ud i et kapitel af gang. Der flere forskellige sites, man kan finde dem på. Eller så kan man komme med i den der enormt lækre discord gruppe, og så bliver der lagt links sidste uge. Og sådan er det faktisk også med de her tegneserier, manhwa. Og sådan er det faktisk også med de donghwa, og jeg ved, at der er nogen, der er i gang med at oversætte - de er halvvejs - i at oversætte tvserien og give den ordentlige undertekster, fordi underteksterne er gak. De er... man kan godt følge med, men de er ikke gode, og de er endnu værre, hvis man for eksempel ser det på kinesiske webside Wotv, som det først er blevet udgivet på.

Ja, men der er nogle sproglige udfordringer. Hvad med romanen? Kvaliteten af oversættelsen af romanen. Hvad er din fornemmelse dér?

So so.

Men det har ikke afskrækket dig, fornemmer jeg?.

Altså det helt gakkede er jo at... Jeg har, øhm, nu bliver det lidt personligt. Jeg har tidligere haft en stressdiagnose, der gør at lige det der med at læse er en ting, der er meget svært at koncentrere sig om. Den her bog, den er 1400 sider lang. Jeg åd den. Det kan godt være, at oversættelsen ikke var særlig god, men det er der foregår simpelthen så mange skøre og underholdende og romantiske og dramatiske ting. Altså der er rigtig mange drama. Der er sådan rigtig court drama. Du ved, der er politisk spil. Det snakkede jeg med mine venner om, hvem der er den største skurk i den her historie. Og det er samfundet. Altså jo, det er sådan en historie, ikke? At han bliver tvunget på den mørke vej, fordi samfundet... Og de kan ikke finde sammen, fordi samfundet... Ikke?

Kan man med at starte med at se tvserien uden at læse romanen? Vil det give mening?

Ja, jeg vil faktisk give langt mindre mening at starte med romanen, fordi det netop er et meget specifikt sprog, der bliver brugt. Der er en masse begreber, som man har nemmere ved... Altså det er nemmere at blive introduceret til i visuel form. Og historien findes jo både som almindelig live-action tv-serie. Den er på Netflix. Man skal til gengæld indstille sin Netflix til engelsk sprog, fordi ellers så dukker den op. Den har kun engelsk undertekster. Det er derfor.

Det er et rigtigt godt tip. Jeg ledte nemlig selv efter den på Netflix, men forgæves.

Men min var på engelsk i forvejen. Så den dukkede op. Så kunne jeg ikke forstå, hvorfor alle andre... Jeg har jo anbefalet det her til helt utrolig mange mennesker. Men der er også en såkaldt donghwa, som er en animationsserie, der ligger på YouTube og ud over det, så er der også en animation til som en chibi-animationsserie, hvor det bare er små fem minutters afsnit, der den lillebitte scene mellem de. Altså og den er den er også...

Alt det du nævner her, er det kinesisk produceret?

Det er kinesisk produceret alt sammen.

Ja, og så spørger jeg igen i dyb uvidenhed: Boy love er jo ret etableret genre i Japan, ikke mindst, og i Sydkorea. For mig var det faktisk første gang jeg hørte om kinesisk

produceret boy love. Jeg ved, der er jo et hav af kinesiske fans som storforbrugere af japansk og sydkoreansk popkultur, og derfor er det måske ikke så overraskende, at der også kommer noget i Kina. Altså man kunne godt forestille sig, der er noget der. Men er det en etableret genre, boy love, i Kina også?

Hvad jeg kan se, ja. Men etableret inden for det segment, der ønsker at konsumere den slags. Ja, så er det måske dem, der har søgt mod Japan, mod Korea og så videre, som så også udgiver det, skriver det og så videre i... Men ja, der er helt... Jeg har simpelthen en læsekø på ti bøger, som jeg aldrig nogensinde kommer igennem.

Men, men altså som bare er de her romaner som... Og de er gerne historiske dramaer, det er gerne et eller andet med man er...

Hvornår er vi ca i tid her? Altså er af det en bestemt tid, eller hvor vi er vi henne?

Jeg får lyst til at haste armene op i luften. Det ved jeg ikke!

Det gør heller ikke noget.

The Untamed det er xianxia. Det er sådan en overnaturlig historie. Det er supernatural historie. Som foregår i... På samme måde som vestlig fantasy foregår i den der sådan "middelalderperiode", som aldrig nogensinde eksisterede.

Og det er det samme for de her xianxia og wuxia film eller tv-serier, historier osv.

Det kunne jeg fuldstændig samme univers som Game of Thrones.

Ja! Bare i Kina.

Bare ikke på Westeros, men et andet sted.

Men så tager det udgangspunkt i **den mystiske og** og buddhistiske praksis. Så er det jo, at hvis du er en god nok kultivator, så ascender du. Så stiger du til himmels og så videre. Så det, det er jo... Hovedpersonerne i den historie er jo kultivatorer. De er sådan Monsterjægerne, kan man sige på en meget sjov måde. Men, men samtidig er de jo

nogen, som kultiverer deres chi og forsøger at ascende. Måske ikke i dette liv, så i det næste, ikke?

Så der er noget der, der også taler tilbage i historien i hvert fald, lidt ligesom dit David. Altså jeg ved også du interesserer dig lidt for den historiske bølge, der er i Kina. Kan du sige noget kort om dem? Altså hvad er det for en størrelse?

Jamen det... Det kom som lidt af er de her Liziqi videoer, jeg så, hvor hun gik i det her outfit, som jeg kaldte, fetøj. Og jeg tror faktisk også, det er det, de har på. Noget der er inspireret af det de har på i den serie "The Untamed".

Det har de helt sikkert.

Og det her fetøj, det er faktisk traditionelt kinesisk tøj fra... Før Qin-dynastiet, så det før 1700.

Så hvor vi lidt er i et, på nogen måder et lidt historisk, tidsløst univers med "The Untamed". Så er der her altså nogle helt andre ting der i spil, ikke? Fordi man kan sige, i Kinas nærmere historie var Qin-dynastiet, som du netop ikke nævnte, som var manchuerne der af er så at sige regerede i Kina. Det er jo det, der blev opfattet som en ikke han-kinesiske, den etnisk kinesiske kultur, så der er lidt sådan et blik tilbage til kulturen, før manchuerne kom, ikke?

Præcis og fra manchu, der kender man jo måske den der meget klassisk kinesiske qipao-kjole, som var meget kropsnær - det var den jo selvfølgelig ikke i 1700 - med sådan en Kina krave, hvor at det hanfu af altså altså hantøj fra før 1700-tallet, det er mere de her flagrende gevandter, der sådan ligner lidt en en slåbrok ud over et par bukser eller nederdel.

Man genopdager simpelthen tøjtraditioner? Og det bliver også til mode i dag ikke? Er de nogle YouTube-videoer, du kan finde der, hvis man skulle synes, det kunne være voldsomt interessant at se eksempler på denne her form for mode?

Jamen, man kan bare google eller søge på ordet "hanfu". Og så var der en sådan en Twitter-personlighed, der hedder Xiran, som er jeg du kender.

Jayzhao.

Ja, hun har produceret flere videoer på Twitter, hvor hun fortæller om typisk kinesisk mode. Også sminke - blandt andet set i relation til Mulan-filmen, da traileren kommer til den.

Ja, Sanna, nu ved jeg jo, du er dybt inde i "The Untamed"-universet. Er du også begyndt at kigge lidt sidelæns til mange af de ting, David sidder og nævner her?

Ja, ja, ja! Og det er jo, at det knap så meget i kraft af mine Untamed-fandom. Men der er et overlap mellem de mennesker, som jeg følger online, som også er fan af Mo Dao Zu Shi og så spekulative fiktionsforfattere fra kinesisk eller asiatisk - de er sporet rundt omkring i verden. Nogle af dem er i USA, nogle af dem på Filippinerne osv. Og der er jo rigtig mange af dem, som tweeter meget og giver meget kontekst til alt det her vi ser, så det ikke bare er "Nej, prøv at se nogle billeder af pænt fetøj!", men: "Vidste du i øvrigt at? Og så kommer der en lang Twittertråd om: "Hvorfor har de alle sammen langt hår? Det er faktisk historisk ukorrekt, at det er den der halve hestehale og snyde hestehale. Men at man altid skulle have hovedet op, at man klippede i øvrigt slet ikke..." og "I øvrigt i denne her tidsalder og i perioder i de kinesiske historie har det været ganske almindeligt at tage en elsker af samme køn, hvis det var det, man havde lyst til, bare man førte linjen videre, som måtte man gøre..." Altså alle de her. Alt den her kontekst, som man får, fordi at der er nogle mennesker, som har førstehåndskontakt med kulturen eller studerer den og er gode formidlere på nettet, ikke?

Det vender vi tilbage til i næste episode, tænker jeg faktisk. Ja, vi har taget det første lille, forsigtige skridt ind i kinesisk popkultur, men jeg tænker til gengæld herfra, hvor med de eksempler I er kommet med, der kan man sagtens selv fortsætte videre i alle mulige retninger.

Det var KoreaKontoret, i dag havde jeg besøg af Sanna Bo Claumarch og David Nicolas Christensen, som i hvert fald har gjort mig vildt nysgerrig på kinesisk popkultur. Programmet er produceret af Nationalmuseet for Radio Loud. Du kunne finde hele sagen på vorestid.dk, eller hvor du normalt finder dine podcast. Mit navn er Martin Petersen. På genhør.

